

Laboratorium 1 - wprowadzenie do kryptologii

1. Wstep

Celem laboratorium jest prezentacja podstawowych usług ochrony informacji w przesyłce w sieci. Są to: poufność realizowana przy pomocy szyfrowania kluczem symetrycznym oraz uwierzytelnienie nadawcy realizowane przy pomocy podpisu cyfrowego. Realizacja usługi poufności wymaga też bezpiecznego transportu klucza – tutaj wykorzystująca szyfr asymetryczny RSA. Usługa poufności wykorzystuje tutaj prosty kryptosystem klucza frazowego (key phrase cypher). Nie jest on praktycznie stosowany (łamie się go bardzo prosto), ale tutaj, dla prezentacji idei tzw. systemu hybrydowego, jest wystarczający. W zastosowaniach profesjonalnych będzie używany jeden ze znanych szyfrów – potrójny DES, IDEA lub najnowszy – Rijndael. W praktyce obecnej do transportu klucza symetrycznego jest wykorzystywany kryptosystem klucza publicznego RSA, czy też system ElGamala. Klucz symetryczny też może być ustalany np. w oparciu o system Diffi-Hellmana. Do podpisu cyfrowego wykorzystuje się tutaj system RSA, również stosowany w praktyce, ale coraz większą popularnością cieszy się amerykański standard podpisu DSS (Digital Signature Standard, oznaczany też DSA – Digital Signature Algorithm) mający te zalety, że jest przeznaczony wyłącznie do podpisywania a nigdy do szyfrowania. To, z założenia, zapewnia tzw. separację kluczy czyli wymaganie rozdzielenia kluczy do szyfrowania od kluczy do podpisywania. W realizacji uwierzytelnienia jest też zapewniana integralność informacji, tutaj symulowana przy pomocy CRC. W praktyce ta metoda jest niedopuszczalna ze względu na bardzo łatwą możliwość podrobienia kodu CRC, nawet 32-bitowego. W dzisiejszych systemach używa się MD5, jeden ze skrótów informacji (hash code) lub amerykański standard SHS-1 (Secure Hash Standard, oznaczany też SHA - Secure Hash Algorithm), obowiązkowy w przypadku stosowania DSS do podpisu. Jeśli dodatkowo wymaga się uwierzytelnienia źródła informacji, stosowany jest algorytm MAC (Message Authentication Code) wymagający użycia klucza.

Całość jest podzielona na części. W pierwszej (rozdział 2) jest krótki opis prostych programików pozwalających na zapoznanie się z wybranymi metodami obliczeń stosowanych w kryptosystemie klucza publicznego RSA. W części drugiej (rozdział 3) jest zwięzły opis kryptosystemu klucza frazowego. Część trzecia (rozdział 4) prezentuje sposób szyfrowania i odszyfrowywania wiadomości z wykorzystaniem systemu hybrydowego – systemu, który stosuje szyfr symetryczny do szyfrowania wiadomości, a szyfr klucza publicznego do transportu klucza. Ostatnia część, czwarta (rozdział 5), pozwala na zapoznanie się z ideą realizacji podpisu cyfrowego zawierającego usługę integralności informacji.

Proszę pamiętać, że prezentowany tutaj szyfr frazowy oraz algorytm CRC są w dzisiejszej praktyce ochrony informacji niedopuszczalne ze względu na ich słabość – tutaj tylko ilustrują ideę realizacji celu (szyfrowanie czy integralność). Również stosowane tutaj długości kluczy są absolutnie niewystarczające. Prezentowane metody mają za zadanie zapoznanie się z ich ideą.

2. Szyfr asymetryczny – RSA

Operacje podstawowe

2.1 Program exp.exe

Program exp.exe demonstruje algorytm liczenia potegi x liczby a w arytmetyce modulo n.

Po uruchomieniu programu nalezy podawac odpowiednie wartosci **x**, **a** oraz **n**. Po podaniu ostatniej wartosci program wyswietli schemat blokowy liczenia

$$y = a^x \pmod{n}$$

oraz przedstawi przyklad liczbowy dla podanych wartosci.

Prosze przestudiowac schemat blokowy i przyklad liczbowy.

2.2 Program odwr.exe

Program odwr.exe demonstruje algorytm liczenia odwrotnosci liczby **w** w arytmetyce **modulo p**.

Po uruchomieniu programu nalezy podawac odpowiednie wartosci **w** oraz **p**. Po podaniu ostatniej wartosci program wyswietli schemat blokowy liczenia

$$w^{-1} \text{ takie, ze : } w * w^{-1} = 1 \pmod{p}$$

oraz przedstawi przyklad liczbowy dla podanych wartosci.

Prosze przestudiowac schemat blokowy i przyklad liczbowy.

2.3 Program mulmod.exe

Program mulmod.exe wymaga przy wywolaniu podania trzech liczb. Pierwsza i druga sa czynnikiemami ktore nalezy pomnozyc a trzecia jest wartoscia **n** wzgledem ktorej wyznacza sie **modulo n**. Wywołanie:

```
mulmod 37 49 131
```

oznacza zadanie wyznaczenia wartosci: $37 * 49 \pmod{131}$.

2.4 Program nwd.exe

Program nwd.exe wymaga przy wywolaniu podania dwóch liczb których największy wspólny dzielnik jest wyliczany i podawany jako wynik. Przykład wywołania:

```
nwd 325 45
```

Testy na pierwszosc

2.5 Program **fermat.exe**

Program **fermat.exe** przedstawia algorytm sprawdzania, czy podana liczba **n** jest liczba pseudopierwsza. Test ten jest testem probabilistycznym i wymaga podania ilosci prób **k**.
Wywołanie

fermat

2.6 Program **sol_stra.exe**

program **sol_stra.exe** sluzycy do probabilistycznego sprawdzania pierwszosci liczb metoda Solovay'a-Strassena. Opis tej metody mozna znalezc w MOV, Chap4, str. 137. Wywołanie:

sol_stra

Zbiór liczb pierwszych

Zbiór **primes.txt** zawiera tablice liczb pierwszych mniejszych od 150,000.

Algorytmy logarytmowania dyskretnego

2.7 Program **log.exe**

Program **log.exe** demonstruje algorytm liczenia logarytmu liczby **y** przy podstawie **a** w arytmetyce **modulo n**.

Po uruchomieniu programu nalezy podawac odpowiednie wartosci **y**, **a** oraz **n**. Po podaniu ostatniej wartosci program wyswietli schemat blokowy liczenia

$$x = \log_a y \pmod n$$

oraz przedstawi przyklad liczbowy dla podanych wartosci.

Prosze przestudiowac schemat blokowy i przyklad liczbowy.

2.8 Program **logn.exe**

Program **logn.exe** tabelaryzuje wartosci **x**

$$x = \log_a y \pmod n$$

dla $y = 0, 1, \dots, n-1$ zaznaczajac strzałka te pozycje, dla których zachodzi równosc.

Po uruchomieniu programu nalezy podac odpowiednie wartosci dla **a**, **y** oraz **n**. Program po wyswietleniu tabelki czeka na naciśnięcie dowolnego klawisza co powoduje wyswietlenie nastepnej linii tabeli. Klawisz PgDn powoduje wyswietlenie nastepnej strony tabelki.

2.9 Program **shanks.exe**

Program **shanks.exe** wyznacza logarytm dyskretny metoda Shanksa zwana tez metoda baby-step giant-step. Opis tej metody mozna znalezc w MOV*, Chap.3, str 104. Wywołanie:
shanks

Algorytmy faktoryzacji

2.10 Program pollard.exe

Program **pollard.exe** faktoryzuje liczby calkowite korzystajac z metody Pollarda rho. Opis tej metody mozna znalezc w MOV Chap3, str 91. Wywołanie:
pollard

2.11 Program pollard1.exe

Program **pollard1.exe** faktoryzuje liczby calkowite korzystajac z metody Pollarda p-1. Opis tej metody mozna znalezc w MOV, Chap3, str 93. W tej metodzie uzywa sie pojecia *gladkiego ograniczenia B*. Liczba calkowita n jest B-gladka lub gladka wzgledem ograniczenia B jesli wszystkie jej czynniki pierwsze sa $\leq B$. Wywołanie:
Pollard1

2.12 Program qsf.exe

Program **qsf.exe** faktoryzuje liczby calkowite korzystajac z metody Quadratic sieve. Opis tej metody mozna znalezc w MOV, Chap3, str 95. W tej metodzie uzywa sie pojecia *bazy czynników – factor base*. Jest to wektor zaczynajacy sie od liczby -1 i zawierajacy liczby pierwsze spelniajace warunek by symbol Jacobiego liczby faktoryzowanej wzgledem tej liczby pierwszej byl rowny 1. Wywołanie:

qsf

3. Szyfr symetryczny. Kryptosystem key-phrase

Kryptosystem key-phrase jest szyfrem monoalfabetycznym. Kluczem szyfrowania jest wybrana fraza (mozliwie dluga i z jak najmniej powtarzajacymi sie literami) oraz wybrana litera. Tablice do kodowania buduje sie nastepujaco:

?? W wierszu piszemy alfabet odpowiadajacy alfabetowi tekstu otwartego.

?? Pod nim podpisujemy, poczawszy od wybranej litery, wybrana fraze pomijajac powtarzajace sie litery.

?? Pozostale litery uzupełniamy literami brakujacymi.

?? Szyfrujemy zastepujac litery z pierwszego wiersza literami z drugiego wiersza.

Przyklad:

Fraza: **zyzio**, litera **f**.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	q	r	s	t	u	v	w	x	y	z
T	U	V	W	X	Z	Y	I	O	A	B	C	D	E	F	G	H	J	K	L	M	N	P	Q	R	S

* Alfred J. Menezes, Paul C. Van Oorschot, Scott A. Vanstone, "Handbook of Applied Cryptography, CRC Press

4. Usługa poufności. Kryptosystem hybrydowy

Przygotowanie – generacja kluczy

1) Wybrać dwie liczby **p** i **q** i korzystając z testu Fermata **fermat.exe** lub testu Solovay'a-Strassena **sol_stra.exe** sprawdzić czy wybrane liczby są pseudopierwsze. Jeśli test wykazuje, że nie są, wybrać następną aż do otrzymania dwóch liczb pseudopierwszych.

2) Korzystając z tablicy liczb pierwszych **primes.txt** sprawdzić czy uzyskane liczby pseudopierwsze są liczbami pierwszymi.

Przykład: p=17, q=23.

3) Korzystając z programu **mulmod** przemnożyć otrzymane liczby pierwsze **p*q=n**. Można to zrobić w ten sposób, że dobierze się trzeci parametr tak by wynik nie był wyznaczany (modulo trzeciego parametru).

Przykład: n=17*23 = 391.

4) Przy pomocy któregoś programu do faktoryzacji (**pollard.exe, pollard1.exe, qsf.exe**) wyznaczyć czynniki wybranych liczb. Należy sobie zdać sprawę, że odporność tego systemu kryptograficznego polega **wylacznie** na trudności faktoryzacji **duzych** liczb.

5) Wyznaczyć iloczyn $\phi(n)=(p-1)*(q-1)$ korzystając z programu **mulmod**.

Przykład: $\phi(n)=16*22 = 352$.

6) Losowo wybrać liczbę **e** względnie pierwszą względem iloczynu $\phi(n)$ która będzie kluczem publicznym. Sprawdzenie można wykonać posługując się programem **nwd.exe**.

Przykład: e=9.

7) Korzystając z programu **odwr** dla liczby **e** i powyższego iloczynu $\phi(n)$ (liczby Eulera) wyznaczyć liczbę **d** która będzie kluczem prywatnym.

Przykład: d=313.

Szyfrowanie

8) Przyjawszy:

```
a b c d e f g h i j k l m
97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109
n o p q r s t u v w x y z
110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122
A B C D E F G H I J K L M
65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77
N O P Q R S T U V W X Y Z
78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
48 49 50 51 52 53 54 55 56 57
```

zakodowac wybrana fraze(kod ASCII). Fraza ta wraz z wybrana litera bedzie kluczem sesyjnym dla programu szyfrowania **phrase.exe**.

Przyklad frazy: "zyzio" = 122, 121, 122, 105, 111, wybrana litera: "f" = 102.

9) Przygotowac wiadomosc, która bedzie bezpiecznie wyslana do kolezanki/kolegi. Mozna ja napisac korzystajac z opcji **File-New** programu **phrase.exe**.

10) Korzystajac z programu **phrase.exe** zaszyfrowac wiadomosc **kluczem sesyjnym**. Program **phrase** szyfruje plik szyfrem monoalfabetycznym.

11) Pobrac od kolezanki/kolegi jego klucz publiczny czyli jego **e** oraz **n**.

12) Korzystajac z programu **exp** przy pomocy klucza publicznego kolegi **e** i **n** zaszyfrowac klucz sesyjny.

Przyklad (dla klucza publicznego e=9 i n=391):

337, 223, 337, 371, 332, 204.

13) Przekazac szyfrogram kolezance/koledze wraz z zaszyfrowanym kluczem sesyjnym

. Odszyfrowanie

14) Po otrzymaniu szyfrogramu zaszyfrowanego Twoim kluczem publicznym, poslugujac sie programem **exp.exe** oraz swoim kluczem prywatnym **d** i swoja wartoscia **n**

?? odszyfrowac otrzymany klucz sesyjny,

?? odkodowac go (uwaga: ostatnia liczba odpowiada wybranej literze klucza),

?? a nastepnie odszyfrowac wiadomosc korzystajac z programu **phrase.exe**.

15) Poniewaz proces odszyfrowania odbywa sie przez obliczenie wartosci

$$m = c^d \pmod n$$

dla danych wartosci **c**, **n** oraz klucza prywatnego **d**, stad wynika, ze jesli analityk zna pare: wiadomosc **m**, szyfrogram **c** oraz liczbe **n** to ze wzoru

$$d = \log_c m \pmod n$$

moze wyznaczc wartosc klucza prywatnego **d**.

Poslugujac sie programem **log.exe** wyznaczc dla danej pary wiadomosc - szyfrogram wartosc klucza prywatnego.

Przyklad: dla m=122 c=337 n=391 otrzymujemy d=137.

Prosze tez spróbowac wyznaczc te wartosc logarytmu poslugujac sie programem **shanks.exe**.

Poslugujac sie programem **logn.exe** wyznaczc dla danej pary wiadomosc - szyfrogram wartosci klucza prywatnego. Moze byc ich kilka, ale tylko jedna wartosc spelnia wymaganie **e*d = 1 (mod ? (n))**.

Przykład: dla $m=122$ $c=337$ $n=391$ otrzymujemy dwie wartości $d_1=137$ oraz $d_2=313$.

5. Podpis cyfrowy. CRC.

5.1 CRC – Cyclic redundancy Check.

Proszę uruchomić program **crc_z.exe**. Demonstruje on zasadę działania kodu CRC.

5.2 Wyznaczanie CRC

Do wyznaczania 24-bitowej wartości CRC dla danego pliku posłużymy się programem **crc.exe**.

W tym celu proszę najpierw utworzyć plik, np. o nazwie **ala.txt** zawierający tekst “ala ma kota” (uwaga: bez nowej linii na koncu!). Następnie proszę uruchomić program **crc.exe** poleceniem:

```
crc ala.txt
```

Pojawi się wynik:

```
CRC pliku ala.txt: 48F969 (hex) 4782441 (dec)
```

Proszę spróbować zmienić zawartość pliku **ala.txt** np. przez dodanie nowej linii po słowie “kota” i ponownie wyznaczyć CRC dla tego pliku.

5.3 Podpisywanie wiadomości z wykorzystaniem RSA

1) Dla poprzednio wysłanej wiadomości do koleżanki/kolegi proszę wyznaczyć wartość CRC pliku, w którym znajdowała się ta wiadomość.

2) Będziemy teraz podpisywali tę wiadomość **naszym kluczem prywatnym**. Niech on będzie równy: **$d=313$, $n=391$** .

3) Dziesiętną wartość CRC podzielimy na grupy liczb mniejszych od naszego **n** , np. CRC pliku **ala.txt** podzielimy:

4782441 ? 4 – 78 – 24 – 41.

4) Korzystając z programu **exp.exe** przy pomocy naszego klucza prywatnego **d** i **n** zaszyfrować otrzymany ciąg.

Przykład (dla klucza prywatnego $d=313$ i $n=391$):

242 – 330 – 231 – 95.

Otrzymany ciąg jest naszym podpisem cyfrowym naszej wiadomości.

5) Przekazać szyfrogram CRC koleżance/koledze.

5.4 Weryfikacja podpisanej wiadomości

Po odebraniu od koleżanki/kolegi szyfrogramu CRC wiadomości, którą przedtem odebraliśmy, korzystając z klucza publicznego koleżanki/kolegi

?? odszyfrowujemy kod CRC,

?? następnie wyznaczamy przy pomocy programu **crc.exe** wartość kodu CRC pliku z wiadomością

?? i te dwie wartości porównujemy.

?? Jeśli są one równe to uznajemy wiadomość za wiarygodną.